

Duchovní bytosti

Duchovní bytosti vyskytující se v Bibli jsou někdy obecně nazývány *anděly* neboli *posly*, přestože jsou v Bibli popsány tři odlišné skupiny a to: serafové, cherubové a andělé. Často se pro všechna tato společenství také užívají i společné názvy jako *Bůh* (vlastně *Bohové*), *Pán* (*Hospodin*) nebo *JHVH*. [1] Tyto skupiny přitom nejsou postaveny na stejné inteligenční i mocenské úrovni, ale zjevně jsou mezi nimi rozdíly a také určitá hierarchie. [2]

První upozornění na rozdíly v jejich postavení je v 1. Královské 19. kapitole, kdy:

- Prorok Eliáš je vyzván andělem k cestě;
- Slovo Boží ho odkazuje k Bohu;
- Boha předchází silný vítr, zemětřesení a potom oheň; odpovídá mu až Bůh JHVH.

Je zřejmé, že "nižší instance" ho odkazuje "výš". Je také zřejmé, že ačkoli jméno JHVH se v Bibli užívá převážně pro označení kohokoli, kdo právoplatně zastupuje tuto nebeskou organizaci, při rozlišení jejich částí se takto lidem označuje většinou ten, kdo má v dané souvislosti nejvyšší pravomoc (Gn.18:1,2,16,17,19-23; Ex.3:2,4,7)

Z toho můžeme vidět první rozlišení:	Posel	anděl	1.nebesa
(platné ovšem jen	JHVH slovo	cherub	2.nebesa
pro popisované místo)	JHVH	seraf	3.nebesa

Poznámka 1: Druhý a třetí sloupec jsou doplněny podle údajů analýzy uvedené v dalším textu.

Poznámka 2: Skutečnosti, že to, co lidé nazývají Bohem, není jen jedna osoba, si přemýšliví lidé museli všimnout již dříve, nikoli však od počátku stvoření lidstva. Postup a poselství andělů byly zprvu tak jednotné, že si lidé zřejmě mnohdy ani neuvědomovali, že jsou v kontaktu s celým množstvím bytostí. Aniž by pátrali po jejich totožnosti, oslovovali každou z nich jménem (JHVH) a to od doby, kdy jim toto jméno bylo oznámeno. Podrobným zkoumáním však zjistíme, že celé chování lidí vůči Bohu bylo v počátcích (z pohledu tradičního chápání) jaksi zmatené - tutéž bytost nazývají jednou Jahve a hned vzápětí Jahveho anděl (Gn.16:9-13; Sd.6:11-15). Při návštěvě Abraháma třemi posly jméno JHVH podivně koluje. Tímto jménem jsou uvedeni všichni tři a potom Abrahám tak oslovuje toho, jehož chápe jako velitele. Lot pak stejně oslovuje zbývajících dva, kteří večer dorazili do Sodomy. (Gn.18:1-19:18) Je zjevné, že tehdejší lidé oním jménem začali oslovovat každého, kdo je přesvědčil o tom, že přišel s autoritou Boží moci. (Sd.13:6,21-23 - zde je dokonce patrné stupňování v chápání totožnosti dotyčného podle projevů jeho moci:

1. Boží muž (prorok).
2. JHVH anděl.
3. JHVH přijímající akt uctívání).

Při setkání lidí s takovou mocnou bytostí byli někdy dotyční ochromeni strachem ze smrti, která lidem, jak se později z Bible dovídáme, skutečně hrozí, jenže jen při kontaktu s úplně

jiným druhem bytosti - "podivně" opět zvanou Bůh, JHVH (Gn.32:30; Sd.13:22; Ex.33:20). Bohů je tady najednou nějak mnoho. Je tomu tak i za situace před horou Sinaj, kde Bůh celkem třikrát [3] sestoupil na horu, aniž by mezitím vystoupil. Pozornému čtenáři neunikne, že v každém z těchto tří případů vystupuje jiná (o řád vyšší) bytost. Také bezpečnostní opatření se stupňují. (Ex.19:3,10-13; 34:3-5). Buďme realističtí - náš stvořený svět je tak nesmírně složitý, že nejen jeho stvoření, ale i následné jeho řízení a kontrola vyžaduje velké množství profesí, specializací a týmovou práci. Nestvořil snad Bůh i nás samotné k existenci v množství a ke svému obrazu?

Apoštol Pavel skutečně hovoří o trojích nebesích (2.K.12:2). [4] Má-li mít pro čtenáře Bible taková informace smysl, musí být odvoditelné, které z různých duchovních bytostí jsou obyvateli kterých z nich. Při analýze začneme těmi "nejvyššími" a to jsou:

Serafové

Analýza biblických zpráv

První použití slova

Označení "seraf" nebo "serafin" bylo Izraelitům známo již dávno. Ve Nu.21:8 dává Bůh příkaz, aby si Mojžíš udělal "Ohnivce" (EP) - v originále však "serafa". Musel tedy vědět, co se tímto názvem myslí. Kromě toho to byla reakce na útok jakýchsi ohnivých hadů (Nu.21:6), kteří byli zřejmě skuteční, reální. "Ohniví" snad pro ohnivé pálení ran po jejich uštknutí nebo pro jejich pohyby podobající se plápolání ohně. Museli se však nějak podobat onomu serafovi připevněnému na kůl což potvrzuje i 2.Kr.18:4, kde je přímo popsán jako bronzový had. Označení "seraf" se tedy týkalo určitého druhu hadů, jejichž uštknutí snad pálilo jako oheň a určitě mohlo i zabíjet.

Analýza

Slovo *seraf* pochází od hebrejského *saraf* - hořet. Označení *seraf* pak užívá i prorok Izajáš pro bytosti, žijící ve třetích nebesích. Důvody pro toto naše tvrzení jsou následující:

- Tyto bytosti jako první prohlašují Boha svatým (tedy čistým vzhledem k satanovým pomluvám a vzneseným sporným otázkám [5]); byli schopni ze všech nejdříve pochopit souvislosti a Stvořitelem přinesené důkazy, a jsou tudíž zjevně nejinteligentnější. Lze očekávat, že jako tací rozhodně nemohou být podřízeni bytostem s inteligencí nižší.
- Tyto bytosti jsou nad trůnem, který vidí Izajáš a mezi nimi (tj. v jejich řadách) žádný trůn jakožto symbol výjimečného postavení není;

Poznámka : Některé překlady uvádějí chybně "okolo trůnu", překladatelé si zjevně neuměli představit, že by někdo mohl být ještě nad tamtéž zmíněným Králem.

Od okamžiku vyřešení sporných otázek v jejich úrovni již o nich není v dalších biblických knihách žádná další zmínka. Věnují se tedy již jiné činnosti, a vzhledem k Zemi a lidem zřejmě již odešli na *odpočinek* sedmého stvořitelského dne.

Serafům nelze pohledět do tváře

Byli to serafové, kterým se zřejmě jako jediným nesmělo pohledět do tváře, přestože se všichni vykladači domnívají, že si zakrývali oči proto aby oni neviděli Krále. Ex.33:20 se jistě nevztahuje na *Nejvyššího Boha*, protože ten, kdo se Mojžíšovi ukázal, mu neukázal pouze svou tvář; jinak jím viděn byl. Jan 1:18 o *Nejvyšším Bohu* však říká, že ho nikdo a nikdy neviděl - tedy ani Mojžíš ne.

Soupis zmínek o serafech v Bibli:

- Vystoupení Hada v Edenu (Gn.3:1).
- Mojžíš směl pohledět na někoho zezadu (Ex.33:20,22), zřejmě serafova, protože jen těm nebylo vidět do tváře (Iz.6:2).
- Pověšený seraf (Ohnivec) (Nu.21:8).
- Eliáš hovoří s někým (se jménem JHVH) ve třetí instanci a ví, že mu nesmí pohledět do tváře (1.Kr.19:13).
- První a poslední přímé vidění společenství Serafů (Iz.6:1-7)
- Z hadího kořene povstal jedovatý had a z něj povstal seraf (létající ohnivý had) (Iz.14:29).
- V zemi soužení a tísně byl seraf (Iz.30:6).
- Nepřímý poukaz živými bytostmi ve Zjevení (Zj.4:6-8). [6]

Postavení Serafů

Serafové ve třetích nebesích zřejmě nemají trůn a tedy hierarchii; správný překlad Iz.6:2 totiž uvádí, že serafové *stáli* (protože později je řečeno, že poletovali, označení "stáli" znamená postavení) nad trůnem a v jejich úrovni žádný trůn Izajáš neviděl. To ukazuje na nehierarchickou [7] organizaci podobnou uspořádání neuronů mozku realizujících myšlení.

Poznámky:

- Tři úrovně nebes jsou rovněž obdobné třem úrovním mozku, které uvádí Bible - *mysl, srdce a ledví*. Také tímto způsobem se realizuje příkaz: *učiňme člověka podle našeho obrazu*.
 - Mj. také z toho vyplývá, že platí: "*JHVH vojsk*", "*JHVH zástupů*" = "*JHVH-vojska*", "*JHVH-zástupy*", což odpovídá správnému překladu. [8]
 - Jméno JHVH označuje především nebeské společenství andělů a až zprostředkovaně i společenství všech známých duchovních bytostí: Serafů, cherubů a konečně i společenství Božího lidu na zemi.
 - Protože ve 3. nebesích není jeden centrální trůn, jsou celá 3. nebesa někdy označována jako trůny.
-

- Nehierarchická organizace jakožto nejvyšší stupeň organizovanosti je slíbena i lidem na konci tisíciletého Božího království (1.K.15:28).

Spor, který satan vyvolal, se musel řešit ve všech třech nebesích. To je zřejmé z následujících skutečností:

Satan je při svém prvním vystoupení v Edenu reprezentován "hadem" - nikoli obecněji "plazivcem", jak se všude uvádí před tím (Gn.1:24-26,30 EP). Hadi byli tedy zřejmě podskupinou těchto plazivců, a protože o hadu se dále mluví jako o někom, kdo je schopen oslovit člověka (Gn.3:1), zřejmě je řeč nejen o hadu - živočišném zvířeti, ale i o *hadu* - *živé bytosti* ve smyslu *čtyř živých bytostí* kolem trůnu (Zj.4:6) a ve "funkci" *svůdce*.

Had byl označen jako nejchytřejší (nejinteligentnější) ze všech zvířat (živých bytostí). Musí tedy být řeč o bytosti, která je z třetích nebes.

V knize Ezechiel je satan označen jako "cherub ochránce" plný moudrosti (Ez.28:12-19 EP). Z toho vyplývá, že Bible satana umísťuje (zřejmě postupně) do všech tří nebes:

1. Označením "ochránce" je situován do prvních nebes. [9]
2. Do druhých nebes je přímo umístěn označením "cherub".
3. Označení "hadem" (což je označení pro serafa) hovoří o třetích nebesích.

(Da.10:13, 20, 21 EP).

Podle Bible (EP) byl tedy satan přítomen ve všech třech nebesích. Jako had by měl být serafem, cherubem je označen přímo, a jako ochránce by měl být andělem. I tato skutečnost ukazuje na to, že satan vyvolal spor ve všech trojích nebesích. V Edenu byly sporné otázky nastoleny ve 3. nebesích, za Ezechiele ve druhých a po Ježíšově výkupní oběti i v prvních. [10]

Serafové - popis dle Iz.6:2,6

- Mají 6 křídel a ruce.
- Zakrývají si oči a nohy (ohanbí), kromě křídel a rukou není vidět z jejich těla vůbec nic; zřejmě jsou to oni, kterým nelze pohledět do tváře.
- Poletují nad trůnem.
- Navzájem si sdělují, že shledávají Boha svatým (tj. nevinným vzhledem k satanovu obvinění - spor je v jejich očích vyřešen). [11]
- Chrám se jejich voláním naplňoval dýmem, podvaly prahů se třásly - označení, že Bůh přichází k soudu. Znamená to, že uznání Boží svatosti ho opravňuje k výkonu soudu a také trestu smluvního lidu (protože vina satana dosud nebyla prokázána); je to vidět i ze Zj. 4:9,10, kde starci odevzdávají své královské koruny (své mocenské postavení) vždy v takové situaci.
- Jeden z nich oznamuje prorokovi, že je očištěn žhnoucím kamenem, rozpáleným na oltáři (kámen v ohni neshoří [12]) měl zřejmě na mysli, že jistě bude úspěšně vykonána výkupní oběť.

Cherubové

Analýza

Slovo *cherub* pochází z hebrejského *kerûb* a znamenalo původně *meč*. Protože cherubové se ukazují lidem až do příchodu Ježíše Krista, pokračují zřejmě v řešení sporu a na *odpočinek* odcházejí až po Ježíši Kristu - od této doby již nebyli viděni. Před odchodem se určitě kladně vyjádřili o svatosti Stvořitele u soudu se satanem (Jan 12:31; 16:11). Jsou tedy zřejmě obyvateli druhých nebes.

1) První představení cherubů je v zahradě Eden (Gn.3:24). Andělům zřejmě nebylo tehdy možno svěřit hlídání stromu života (část jich později následovala satana). Tito cherubové byli prvním lidem jistě viditelní, ale kromě "kroužícího meče" není žádná další zmínka o jejich vzhledu.

2) Další zmínka o cherubech je až ve Ex.25:18-22, kde Mojžíš dostává za úkol zhotovit jejich zlaté sochy na víku schrány úmluvy. Jejich vzor jistě viděl (Ex.25:40) a tito cherubové měli křídla (nebo něco, co křídla připomínalo). Je o nich zmínka ještě v textech Ex.26:1,31; 36:8,35; 37:7-9; Nu.7:89; 1.S.4:4; 2.S.6:2; 22:11; 2.Kr.19: 15; 1.Pa.13:6; Ž.80:2; 99:1; Iz.37:16. Každý cherub, který byl na víku schrány, měl jednu tvář a křídla. Tvář byla pravděpodobně lidská, protože není o ní nic řečeno, a lze předpokládat, že jiná než lidská tvář by byla v Bibli uvedena. Křídla byla pravděpodobně také dvě, protože žádný pták jich nemá jiný počet a v Bibli není uveden žádný jiný precedent. Rovněž počet očí asi odpovídal člověku a to ze stejných důvodů.

3) Ve smlouvě, kterou Bůh nabídl Izraelitům skrze Ezechiele (a která nebyla uzavřena), jsou popsáni cherubové se dvěma tvářemi (lidskou a lví). Počet křídel není uveden (Ez.41:18,19).

4) Ezechiel sám byl kontaktován cheruby, kteří měli tváře 4 a také 4 křídla a dále velké množství očí.

5) Kromě toho existují texty, které

a) ztotožňují (zlaté) cheruby na víku schrány s vozy (1.Pa.28:18 PNS, Biblický slovník A. Novotný - heslo cherub).

b) oznamují, že Bůh pojede na cherubovi jako na voze (Ž.18:11; 2.S.22: 11).

Tyto texty by uváděly do souvislosti cheruby se čtveřicí duchů, stojících před Pánem (Za.6:1-5), protože tam se hovoří o vozech.

Z toho plyne:

- Buď ve vzhledu cherubů došlo k nějakému vývoji, který nám má být znám a má nám sdělit nějakou důležitou informaci,
 - nebo vzhled a význam cherubů je komplexnější a jejich charakteristiku si musíme z těchto různých textů teprve vytvořit.
-

- Připustit musíme i třetí možnost - kombinaci obou předchozích.

Prozkoumejme všechny tyto možnosti:

e1) Pokud došlo k vývoji, pak se asi vyvíjel počet tváří, křídel i očí. Symbolicky by to mohlo znamenat:

e11) Byla-li první tvář lidská, pak se Boží první smlouva opírala především o jí symbolizovanou jeho vlastnost lásku. Nabídnutá druhá smlouva by se opírala již nejen o lásku, ale i spravedlnost, a Ezechielovi se dává najevo, že další smlouva bude opřena již o všechny Boží vlastnosti. Souviselo by to s tím, jak se vyvíjí Boží lid jeho výchovou a jaká měřítko postupně snese.

e12) Počet křídel by mohl znamenat stupeň ochrany a její pohotovosti. Serafové mají šest křídel, takže se zdá, že počet křídel stoupá s úrovní nebes. Znamenalo by to, že Bůh svému lidu dává napřed jedno území, pak celou Zemi (jak by naznačovalo číslo 4), a možná později i první nebesa.

e13) Počet očí je zřejmě počet služebníků, rozšiřujících jeho informace po světě. Zatímco na začátku jsou jen dva (Mojžíš a Áron), později tvoří Kristovo tělo již velké množství učedníků.

e2) Je-li vzhled a význam cherubů komplexnější, potom by to znamenalo, že mohou buď měnit svou podobu nebo je jich více druhů. Sama tato informace by snad mohla zapadat do různých obrazů fyzických projevů Božích služebníků, jako např. hořící keř (Ex.3:2-4), vítr (Jb.38:1) a pod.

e3) Nejpravděpodobněji to však znamená, že cherubové jsou bytosti, vybavené něčím, co by se mohlo nazvat technikou, stroji či roboty. Oni sami se tolik nemění, ale jsou pozorováni spolu se svým vybavením, které se mění. Někdy pozorovatel dokonce považuje samo toto vybavení za cheruba (Ž.18:11; 2.S.22:11). Kroužící meče v Edenu byly také zřejmě strojem [13] (Gn.3:24). Cherubové se dali vidět různě vybavení, aby vyjádřili informaci sub e1). Zdá se, že toto vysvětlení je nejlepší. Nemůžeme přece předpokládat, že jen my lidé disponujeme stroji a nástroji, elektronikou, dálkovými přenosy a pod. Skuteční cherubové se nejpravděpodobněji podobají Duchovnímu Ježíši Kristu (Mt.28:2,3; L.24:4; Sk.1:10) a tedy jsou také trochu podobní lidem (Ez.1:26; Da.10:5,6; Mt.17:2; Zj.1:13-15).

Popisy cherubů dle Ezechiela 1. a 10.kap. (pokud jsou popisováni titíž)

a) *Podoba člověka:*

b) *tváře* (tím se člověku nepodobali - šlo pravděpodobně i o část nějaké výstroje či uměleckého vybavení za účelem symboliky: každý má zřejmě všechny 4 božské vlastnosti);

c) *křídla* (také nepodobné člověku);

d) *ruce* (2 ?);

e) *množství očí na těle* (také ne) ;

f) *množství očí na kolech* (také ne) ;

g) *dvěma křídly si zakrývali tělo* (nebylo ho tedy vidět);

Čím se tedy člověku podobali jak Ezechiel uvádí? Jen rukama?

h) *Po zemi jeli na stroji nazývaném "soukolím"* (= bouře, rychlost, šlehající oheň, raketa? trysk? viz dále), který měl 4 kola s loukotěmi, plnými očí - určitě to nebyly oči, ale něco, co se jim jen podobalo.

i) *Když se zastavili, spouštěli křídla a přitom bylo vidět osobu na trůnu* (to byla asi jediná osoba, která tam byla - mohli tam však být i roboti. "Trůnem" bylo nejspíše místo řidiče - pilota);

j) *Zvuk křídel se podobal zvuku velkého vodopádu nebo ležení vojska* (pohyb musel být velmi rychlý); vrtulník? Zvuk odpovídá zvuku tryskového motoru.

k) *Uprostřed stroje* (soukolí, bouře, rychlost, šlehající oheň, tryskový pohon? raketa?) *bylo ohniště s ohnivými uhlíky*.

l) *Jeden z cherubů předává muži s kalamárem žhavé uhlíky, které mají být rozhozeny po městě*. Pokud opravdu šlo o žhavé uhlíky, pak zřejmě za účelem založení požáru.

Popis s největší pravděpodobností neodpovídá osobám cherubů nýbrž jejich technickému vybavení.

Vzhled a oblečení cherubů podle KŘP:

- *Vypadal jako člověk, jako třpytný vzácný kov* (Ez.1:26).
- *Muž, oblečený ve lněném (bílém) oděvu. Kolem pasu třpytivý zlatý pás. Tělo jako drahý kámen (chryzolit). Tvář se mu leskla (jako blesk). Paže a nohy jako lesknoucí se měď (bronz). Hlas jako zvuk velkého zástupu (množství lidí)* (Da.10:5,6).
- *Tvář zářila jako slunce. Šat oslnivě bílý* (Mt.17:2).
- *Boží anděl (posel): Vzhled jako blesk. Roucho bílé jako sníh* (Mt.28:2, 3).
- *Dva muži v zářivém rouchu* (L.24:4).
- *Muž v zářivém rouchu* (Sk.10:30).
- *Vypadal jako syn člověka, měl řízu až na zem. Na prsou zlatý pás. Hlava a vlasy bělostné jako sněhobílá vlna. Oči jako šlehající plamen. Nohy jako rozžhavený kov (čistá měď). Hlas jako hukot mnoha vod. Z úst vyčníval ostrý a dlouhý dvojsečný meč* (Zj.1:13-15).
- *Oči jako plamen. Plášť rudý od krve. Z úst vyčníval ostrý meč* (Zj.19:12,13).

Závěr:

Podobají se lidem, ale vyznačují se množstvím zářícího světla případně jasem nebo alespoň zářivou bělostí. Oblečení je jednoduché, nehonosné, ale zlatý pás, který je jednou v pase a jednou na prsou, svědčí o snaze předvést se lidem v královské nebo velekněžské funkci.

Andělé

Význam slova

Slovo *anděl* znamená současně *posel* jak v jazyce hebrejském tak i řeckém a proto andělem může být označen kdokoli, kdo vykonává právě funkci Božího posla. V Bibli však jde nejčastěji o obyvatele prvních nebes (s výjimkou knihy Zjevení) a proto budeme tento název v textu dále užívat v tomto smyslu.

Obyvatelé prvních nebes

Andělé jsou podobní lidem a mají tyto vlastnosti:

- Jsou velmi podobní lidem - až k nerozeznání (Sd.6:21,22; 13:16,20,21)
- Jsou schopni zplodit s lidskými ženami potomstvo, byť někdy zruďné (Gn.6:2)
- Umějí přestoupit do jiného prostoru - jakoby zmizet či se náhle objevit. Někdy jsou vidět i jakési "dveře" tohoto přestupu, kterými je možné nejen projít ale určitým směrem i vidět (Da.3:25 - Jen král viděl anděla v peci [14], ačkoli byla otevřená; Zj.4:1)
- Umějí ovlivnit sny lidí (např. Gn.28:12; 31:11; Mt.1:20; 2:13,19)
- Dovedou ovlivnit lidské vnímání (někdo ho vidí, jiný ne - Da.3:25; Nu.22:22-35)

Spolehlivost andělů

Spolehlivost andělů byla zpochybněna, když pojali úmysl stvořit člověka aniž k tomu dostali příkaz. Svůj čin dlouho plánovali, jak je patrné z jejich tehdejšího chování. [15] O jejich nespolehlivosti se Bible zmiňuje u Joba:

Jb 4:18	<i>Nemůže-li věřit vlastním služebníkům, shledává-li omylnost i na andělech, ...</i>
Jb 15:15	<i>Hle, on ani na své svaté nedá, a nebesa nejsou v jeho očích bez poskvrny, ... [16]</i>

Činnost andělů ve druhém a šestém stvořitelském dni

Gn. 1:6-8	<i>I řekl Bůh: "Bud' klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!" Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak. Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý.</i>
Gn. 1:26	<i>I řekl Bůh: "Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi."</i>

Ve druhém stvořitelském dni nebylo dílo *bohů* - andělů schváleno (chybí klauzule: ... *a viděl Bůh, že je to dobré ...* " V šestém dni si řekli *bohové* - andělé, že člověka učiní sami (sloveso je v množném čísle - nikoli ve dvojném). K vytvoření nedostali příkaz.

Je zřejmé, že v těchto dvou dnech jednali andělé nezávisle na svém "stavbyvedoucím" a jejich chování se pak stalo předmětem sporu.

Kontakty andělů s lidmi

Dále uvádíme několik textů zmiňujících se o takových kontaktech:

Gn.19:1,15; 22:11,15; 28:12; 32:1; Ex.23:20,23; Nu.22:22-27,31-35; Sd.6:11-22; 13:3,13-21; 1.Pa.21:12-27,30; 1.Kr.19:5,7; Jb 33:23; Ž.34:8; 35:5,6; 78:49; 91:11; Da.3:28; Za.1:9,13,14,19; Mal.3:1; Mt.4:11; 13:49; 22:30; 24:31; J.20:12; Sk.12:7-11,15; 1.K.6:3; 2.K.11:14;

Andělé jsou pravděpodobně v jiném vesmíru než je ten náš, zatímco cherubové a serafové jsou pravděpodobně ve stejném vesmíru jako my. K tomu nás vedou tyto úvahy:

- Andělé jsou nám velmi podobní a jejich civilizace by pro nás byla konkurencí.
- Náš mozek je vytvořen s tak velkou kapacitou paměti i výkonu, že je schopen pravděpodobně obsáhnout celý známý vesmír. Je velmi nepravděpodobné, že bychom se v něm měli setkat s podobnou kulturou.
- U Jana 1:4,5 je řečeno:

J.1:4,5	<i>V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.</i>
---------	---

Když život byl ve tmě a tma ho nepohltila, znamená, že mimo tento život není v tomto vesmíru žádný podobný.

- Cherubové disponují mnohem většími silami a jsou to oni, kteří se starají o okolní vesmír kvůli ochraně lidí. Duchovní Ježíš Kristus (cherub) má moc nad kosmickými silami (dynamos). Cherubové disponují ohromnými létajícími stroji. Serafové rovněž přistávali za nesmírného hluku a ohně a to na velkých kopcích.
- Andělé k nám pak cestují pomocí jakýchsi "tunelů". Tuto představu podporují některé v Bibli uvedené skutečnosti:

- Žádné z uvedených bytostí se nemohou v našem vesmíru pohybovat nekonečně rychle a nemohou se věnovat několika problémům najednou (nejsou všudypřítomní).

Příklady:

- Cherubové měli k dispozici zřejmě stroj fyzikální povahy a nepohybovali se nějak bleskově (Ezechiel).
- Satan, který byl na Zemi nemohl být současně v nebesích.
- Job musel čekat na pomoc anděla nějakou dobu, a boží anděl si vzal slovo ihned po svém příchodu aniž by se předtím ohlásil (Jb.1:7; 2:2; 38:1).
- Daniel musel po jedné své modlitbě čekat na odpověď tři týdny ačkoli jeho prosba byla známá prakticky ihned po svém vyslovení (Da.10:12,13).

Informaci tedy mohou obdržet rychle, ale jejich fyzické přemístění vyžaduje čas a energii (obdobně jako u lidí - jsme přece stvoření k jejich obrazu).

- Ze zkoumání kalendáře vyplývá, že se objevují v jistých periodicky se opakujících intervalech; period je však více (podrobnosti viz studie o andělských návštěvách); zřejmě nemají možnost cestovat ze svých nebes na Zemi nebo zpět kdykoli - jakoby měli něco jako "startovací okna" známá z kosmonautiky (určitě jsou jejich návštěvy náročné na energii i jiné

prostředky - jsou zjevně hmotní a platí pro ně tytéž fyzikální zákony jako pro lidi). Projevuje se to tak, že někdy jsou na Zemi přítomni delší dobu a při výzvách (nebo i jindy) jsou buď jen spatřováni nebo s někým přímo komunikují, zatímco jindy (vlastně většinou) se jich není možné dovolat vůbec (přítomni byli při stvoření, za Mojžíše a Jozua, při Jákobově útěku k Lábanovi i zpět - tam byly dokonce vidět i jejich dva tábory, apod.)

- Andělé se na Zemi dopravují skrze jakési brány (či tunely ? - Gn.28:12,17; Zj.4:1).

Tunely velmi připomínají Eisteinovská spojení mezi vesmíry.

Náboženská představa strážných andělů, kteří jsou neviditelní a kteří mají za úkol být neustále s námi a chránit nás, je až dětsky naivní a současně absurdní: Andělé jsou inteligentní bytosti a takové "zaměstnání" by pro ně bylo neúměrně ponižující. Kromě toho jsou velmi zaměstnaní. V minulém odstavci jsme uvedli, že i Daniel musel čekat na odpověď celé tři týdny, a to i když se ji snažil urychlit zahájením jakési "hladovky", při níž jedl jen chléb a vodu. [17] Cherub, který k němu potom přišel, mu dal jasně najevo, že má mnoho práce a že ani Danielova prosba nemá vyšší prioritu než jeho předchozí úkol. [18]

Poučný je příklad Jákoba.

Jákob, který se velmi bál svého oklamaného bratra Ezaua, se při svém návratu domů divil, že andělé, které viděl poblíž své cesty tábořit, si ho vůbec nevšímají, ačkoli se domníval, že jsou tam jen kvůli němu (andělé samozřejmě věděli, že Ezau se svého bratra napadnout nechystá a že Jákobovi žádné nebezpečí nehrozí). (Jákob v tom, že tábory byly dva, viděl znamení, že tak má učinit i on.) Když se s ním stále nekontaktovali a vůbec o něj nejevili zájem, strachem skoro šílený Jákob se snažil jednoho z nich ke komunikaci přimět aby si ochranu vyžádal. Naléhání zřejmě nebylo přijímáno - anděl neodpovídal - a tak Jákob sáhl až k fyzickému nátlaku. Anděl mu stále mlčky odolával, a teprve když Jákobovo úsilí překročilo únosnou hranici, došlo ke známému ukončení: Anděl Jákobovi nasadil nějaký chvat, kterým ho srazil a vykloubil mu při tom kyčelní kloub. Na závěr se uskutečnil dialog, v němž byl Jákob nazván Izraelem (*zápasí jako Bůh*), aby ho anděl povzbudil ke statečnosti. (Gn.32.kapitola)

Z toho všeho je vidět, že andělé měli na Zemi mnohem důležitější úkoly než starat se jen o Jákoba. Na jeho ochranu by býval byl totiž stačil jen jediný, což je zřejmé z řady jiných příkladů (2.S.24:16,17; 2.Kr.1:15; 2.Kr.19:35; 1.Pa.21:15-30; 2.Pa.32:21; Ž.34:8; 35:5,6; Iz.37:36; 63:9; Da.3:28; 6:23; Oz.12:5; Za.12:8; Sk.12:11 a jiné).

Nejvyšší Bůh

Pojem "Nejvyšší Bůh" je v Bibli použit mnohokrát a to jak v SZ tak i NZ. Samo označení navozuje představu pyramidálního hierarchického uspořádání většího množství božstev. Tato představa je v rozporu s jinými představami ale i dikcemi Písma:

- Samozřejmě neodpovídá představě jediného Boha, protože pak by označení "nejvyšší" zcela ztratilo smysl (snad s výjimkou představy, že nejvyšší = jediný, ale ani tak nemá takové označení význam).

- Pokud někdo věří v tzv. *svatou Trojici*, potom by onen "nejvyšší" byl jakýmsi triumvirátem. Protože však Ježíš říká, že rouhání proti Otci i synu bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu nikoli, ukazovalo by to na to, že v této Trojici je nejvyšším onen Duch (Mt.12:31). Pak by však nebyli jednou a toutéž osobou.
- Tento Bůh si hierarchické organizace nijak zvlášť necení; rozhodně ji nestaví jako cíl. Na příklad Ježíš se zmiňuje o tom, že jeho Otec tak velice miluje lidstvo, že toto lidstvo jako celek má pro něj větší cenu než kterýkoli - i ten nejlepší - jednotlivec (Jan 3:16). Ježíš dále nařizuje svým učedníkům, že si navzájem nesmějí vládnout (Mt.23:8).

Mt. 20:25-27	<i>Ale Ježíš si je zavolal a řekl: "Víte, že vládcové panují nad národy a velící je utlačují. Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; a kdo chce být mezi vámi první, buď vaším otrokem.</i>
Mt. 23:8	<i>Vy však si nedávejte říkat ,Mistře: jediný je váš Mistr, vy všichni jste bratři.</i>

Kromě toho dává Bůh najevo, že hodlá bydlet ve svých služebnících "svým duchem". Zjevně má v úmyslu využít nadbytečné kapacity našeho mozku tak, že bydlí ve svém "chrámu" - svých synech.

Sk. 4:11	<i>Ježíš je ten kámen, který jste vy stavitelé odmítli, ale on se stal kamenem úhelným.</i>
1.K.3:16,17,19	<i>Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy. ... Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě!</i>
2.K. 6:16 ...	<i>My jsme přece chrám Boha živého. Jak řekl Bůh: ‚Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.‘</i>
Ef.2:20,21	<i>Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu;</i>
1.Pt.2:5,7	<i>I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. ... Vám, kteří věříte, je vzácný, ale nevěřícím je to ,kámen, který stavitelé zavrhli; ten se stal kamenem úhelným‘,</i>
Zj.21:3	<i>A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: "Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi,</i>

Z toho plyne, že nejvyšší inteligence je (pokud je nám známo) realizována prostřednictvím spojení množství jedinců (obdobně jako neurony v lidského mozku - je to nejvyšší nám známý a dosud zdaleka nepochopený stupeň organizace).

Poznámka: Naše představy jsou jen dalším posunem v poznání a rozhodně nejsou konečné (budou-li vůbec kdy konečnými). Jde jen o přirovnání k tomu, co dnes víme. Nicméně je na své cestě k poznání potřebujeme stejně jako třeba představu čtvrté a dalších prostorových dimenzí, představu "počátku" času v dnes standardním modelu vesmíru, představy o

elementárních částicích hmoty v Bohrově modelu atomu atd. Tak tomu vždycky bylo a určitě ještě velmi dlouho v procesu jakéhokoli poznávání (a v aplikacích modelové techniky vůbec) bude.

Závěr

1) Titul *bůh* (v Řeckých písmech "Theós", v Hebrejských písmech vlastně bohové - "Elóhím") se vztahuje na všechny bytosti inteligentnější a mocnější než člověk. [19] Ti, kteří svorně pracují na společném díle stvoření, koncipovaném a garantovaném Nejvyšším Bohem, pracují na jediné koncepci stvoření - jsou jako "jeden muž" a proto se sloveso uvádí v jednotném čísle. Falešní bohové jsou vesměs satanovi spojenci a jsou nejednotní; shodují se jen v tom že působí anarchisticky, rozkladně a ničemně, a proto slovesa s nimi spojená jsou rovněž v množném čísle.

2) Jméno "JHVH" označuje především jeho společenství v 1. nebesích, protože:

a) andělé (kteří jsou jen o málo vyšší než lidé) převyšují lidi nikoli inteligencí ale znalostmi - tedy nikoli kvalitativně.

b) Cherubové nás převyšují o mnoho a jejich jména mají mnohem vyšší identifikační charakter než je lidem pochopitelné. Je to stejné jako lidská jména pro zvířata - na příklad pes má člověka "pojmenovaného" pachem a lidské jméno mu nic neříká; je pro něho skutečně nevyslovitelné.

c) Serafové nás převyšují již nepředstavitelně. Z tohoto důvodu nám jména cherubů ani serafů nejsou oznámena a souhrnně jsou v Bibli často rovněž označeni jménem JHVH.

Totéž platí i pro Nejvyššího Boha a dále i pro pozemskou organizovanou společnost myslících bytostí, která se k tomuto jménu hlásí a není z ní vyloučena. Počet těch andělů a lidí, kteří do této organizace patří, se mění podle stavu vyřešení sporných otázek a počtu nevyhovujících.

Celé stvoření v tomto vesmíru je tedy dílem přinejmenším významné části ne-li celého nebeského Božího společenství. Nejvyšší Bůh je zřejmě konceptorem celého díla, jeho jednozplozený Syn (cherub) jeho "dílovedoucím", a ostatní členové specializovanými výkonnými činiteli - o všem nepochybně i oni mají (protože jsou inteligentní a protože i oni mají svobodnou vůli) svůj podíl na tvůrčí práci. Proto a právě proto je řečeno, že to byli *bohové*, kteří se podíleli na stvoření, a současně všichni postupovali jako *jedno tělo* - v rámci jednotného společného plánu. Každý z členů tohoto společenství, který byl ve styku s lidmi a který nestál na satanově straně, mohl proto (a také to tak činil) jednat s lidmi Božím jménem.

Na počátku s prvním člověkem jednal pravděpodobně jediný anděl (z prvních nebes) a představoval se člověku jen jako Bůh nebo Otec. Po zásahu satana se andělé rozdělili na jakési odporující individualisty a ty, kteří zůstali věrni původnímu projektu. Tito věrní andělé se pro odlišení (kvůli lidem) později nazvali lidským jménem JHVH, které ovšem bylo záměrně zvoleno tak, aby v lidském jazyce neznamenal nic. [20]

- [1] Vyslovuje se Jahve nebo Jehova. Blíže viz studie s názvem Bůh.
- [2] Kromě toho se v Bibli užívá obecný pojem Duch, který je vysvětlen ve studii téhož jména.
- [3] První sestup se musel odehrát za nepřítomnosti lidí - JHVH již na hoře byl.
- [4] V některých materiálech se dočteme až o sedmi nebesích. Nic takového však v Bibli není a my se zabýváme pouze studiem jejího schváleného kánonu.
- [5] Sporné otázky se týkají sporu mezi satanem a Stvořitelem viz studie s tímto názvem.
- [6] Živé bytosti ve Zjevení reprezentují všechny tři druhy duchovních bytostí - podrobnosti budou v příslušné analýze.
- [7] Slovo není správně utvořeno (jakožto cizí obsahuje nesprávně českou negativní předponu) a zatím je jen pracovní.
- [8] Podrobněji viz studie Bůh.
- [9] Viz dále
- [10] Podrobněji viz kniha "Věci na počátku" (zatím je uveřejněna jen úvodní část)
- [11] Podobá se oponentuře či hodnocení v senátní komisi.
- [12] Některé překlady uvádějí chybně "žhnoucí uhlík"
- [13] Podle popisu možná šlo o něco připomínající otáčející se a tím blikající maják s účelem zastrašit první lidi a tím zabránit jejich návratu do rajské zahrady.
- [14] Bylo to vlastně velké ohrazené ohniště
- [15] Podrobněji viz studie "Věci na počátku"
-

[16] V přeneseném smyslu slova se to týká i jeho lidských synů.

[17] Daniel byl vysoký státní služebník, který žil v luxusu.

[18] Daniel byl vysloveně označen jako vysoce cenný (Da.9:23; 10:11,19).

[19] Blíže o tom viz studie s názvem Bůh.

[20] Podrobněji viz studie JHVH

[Zpět na seznam](#)
